

[Stats- og udenrigsministeren.]

åbenbare magtpolitik er trådt i baggrunden, og den storpolitiske fase, vi nu står ved begyndelsen af, vil efter alt at dømme blive kendetegnet af en politisk og økonomisk kappestrid. Dette betyder en udfordring til de vestlige lande om at anvende yderligere kræfter på at fastslå, at fremtiden tilhører den demokratiske samfundsform. Det er denne og ikke de totalitære regimer, som kan sikre folkene en rimelig levestandard og en tryk tilværelse. Kappestriden vil bl. a. udfolde sig i forholdet til de folkeslag i Afrika og Asien, der nu eller blot indenfor den seneste menneskealder har opnået politisk selvstændighed.

Denne nye problemstilling og de opgaver, der følger af den, er man opmærksom på indenfor NATO. Som det vil være tinget bekendt, opfordrede Det nordatlantiske Råd på sit møde i maj i år den canadiske, den italienske og den norske udenrigsminister til at undersøge nye veje og midler til styrkelse af det atlantiske fællesskab og fremsætte forslag til en videre udvikling af samarbejdsområderne mellem Atlantlandene. De tre udenrigsministre er allerede gået i gang med dette arbejde, og de vil naturligvis til brug ved deres overvejelser rådføre sig med alle Atlantlandenes regeringer, herunder også den danske regering, og det er givet, at når de forespørgsler foreligger, som vi må forvente, agter regeringen at drøfte dem med repræsentanterne i det udenrigspolitiske nævn.

Fra dansk side tror jeg at vi vil være enige om, at der overfor de nye krav, udviklingen stiller os overfor, bør bygges videre på det sammenhold, som har stået sin prøve i de år, hvor det først og fremmest drejede sig om at opbygge det fælles forsvar. I overvejelserne af, hvorledes de nye opgaver bedst kan løses, er det vigtigt at erindre sig det arbejde, som udføres ikke alene af De Forenede Nationer, men også af andre internationale samarbejdsorganer, hvor en række ikke-NATO-lande deltager. Dobbelt arbejde bør undgås, og det kræver derfor nøje overvejelse, i hvilket omfang NATO som sådan bør påtage sig nye opgaver på disse områder.

Fra dansk side har vi stadig lagt vægt på en uddybning af det ikke-militære samarbejde indenfor NATO, og det er derfor

med glæde, vi kan konstatere, at Atlantlandene i dag er i stand til at vie en større del af kræfterne til dette samarbejde end tidligere. Regeringen vil yde sin bistand til en udbygning af dette samarbejde og villigt overveje de forslag til nye samlingspunkter for Atlantlandenes politik, som måtte blive resultatet af de tre udenrigsministres arbejde.

Den 25. og 26. maj i år aflagde Forbundsrepublikken Tysklands udenrigsminister, dr. Heinrich von Brentano, efter indbydelse et officielt besøg i Danmark. Det var ikke besøgets formål, at egentlige forhandlinger skulle føres. Minister Ernst Christiansen og jeg havde dog lejlighed til uformelt at drøfte med udenrigsminister von Brentano forskellige spørgsmål af interesse for begge lande, således bl. a. spørgsmålet om en dansk-tysk luftfartsoverenskomst og spørgsmålet om erstatning til tidligere koncentrationslejranger.

Jeg betragter det stedfundne besøg som et vigtigt led i bestræbelserne for at normalisere forbindelserne mellem Danmark og efterkrigstidens nye, demokratiske Tyskland.

Som en konsekvens af den almene politiske afspænding vil jeg nævne Finlands fulde indtræden i det nordiske samarbejde. I vinter, i december måned, blev Finland medlem af Nordisk Råd, og i april måned i år var Finland for første gang repræsenteret på det nordiske udenrigsministermøde. Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til fra folketingets talerstol at give udtryk for den oprigtige glæde, vi her i Danmark føler over nu at have Finland med helt og fuldt i den sektor af det internationale samkvem, der hedder nordisk samarbejde, et samarbejde, der respekterer de forskellige deltagerlandes forskellige placering i forsvarspolitisk og dermed også delvis i udenrigspolitisk henseende, men som iøvrigt sigter mod en stadig større tilnærmelse mellem landene i den nordiske kulturkreds.

På det udenrigsøkonomiske område er der ikke sket afgørende begebenheder i de seneste måneder.

GATT-toldkonferencen i Genève endte som ventet uden større resultater for lavtariflandene. Vi vil dog fortsætte vore bestræbelser på at tilvejebringe en større udjævning af de forskellige landes told-